

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2004

Utgiven i Helsingfors den 27 januari 2004

Nr 29—36

INNEHÅLL

Nr		Sidan
29	Lag om ändring av 1 § aravabegränsningslagen	65
30	Lag om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån	66
31	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om grunderna för arvodet vid rättshjälp	67
32	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om gränsbevakningsväsendet	69
33	Statsrådets förordning om upphävande av 12 § tullförordningen	73
34	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om forskningscentralen för de inhemska språken	74
35	Statsrådets förordning om statsunderstöd för höjande av utbildningsnivån hos vuxna	76
36	Handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som år 2004 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster	79

Nr 29

Lag

om ändring av 1 § aravabegränsningslagen

Given i Helsingfors den 20 januari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 1 § aravabegränsningslagen av den 17 december 1993 (1190/1993) ett nytt 2 mom.
som följer:

1 §
Tillämpningsområde

en aravahyresbostad eller ett aravahyreshus,
om överlåtelseägaren känner till eller borde
känna till rättshandlingens faktiska syfte.

Denna lag tillämpas på samtliga rättshand-
lingar vilkas faktiska syfte är överlåtelse av

Denna lag träder i kraft den 1 februari
2004.

Helsingfors den 20 januari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

RP 143/2003
MiUB 4/2003
RSv 118/2003

Nr 30

L a g

om ändring av lagen om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån

Given i Helsingfors den 20 januari 2004

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen den 29 juni 2001 om räntestöd för hyresbostadslån och bostadsrättshuslån
(604/2001) en ny 15 a § som följer:

15 a §	är överlåtelse av en räntestödshyresbostad eller ett räntestödshyreshus, om överlåtelse- tagaren känner till eller borde känna till rättshandlingens faktiska syfte.
<i>Tillämpning av begränsningarna i fråga om överlåtelse</i>	

Vad som föreskrivs i 14 och 15 § gäller samtliga rättshandlingar vilkas faktiska syfte	Denna lag träder i kraft den 1 februari 2004.
--	---

Helsingfors den 20 januari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

Nr 31

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om grunderna för arvodet vid rättshjälp**

Given i Helsingfors den 22 januari 2004

På föredragning av justitieministeriet
ändras i förordningen den 23 maj 2002 om grunderna för arvodet vid rättshjälp (389/2002) 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 4 § 1 mom., 16 § den svenska språkdräkten och 19 § 2 mom. och fogas till 6 § ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Enligt denna förordning bestäms arvode och kostnadsersättning för

1) privata biträden som förordnats med stöd av rättshjälpslagen (257/2002);

2) försvarare och målsägandebiträden som förordnats med stöd av 2 kap. 1 och 1 a § lagen om rättegång i brottmål (689/1997) eller med stöd av 20 § lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) och

3) offentliga ombudet som förordnats med stöd av 5 a kap. 6 a § tvångsmedelslagen (646/2003).

2 §

Arvodena för förberedelser för en rättegång i tingsrätt är följande:

1) i brottmål 252 euro;

2) i tvångsmedelsärenden och besvärärenden enligt 7 kap. 1 § lagen om verkställighet av straff och utlämningsärenden enligt lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) 84 euro;

3) i tvistemål och ansökningsärenden 505 euro för kärandens eller sökandes biträde och

4) i tvistemål och ansökningsärenden 420 euro för biträde för svaranden eller den som skall höras.

4 §

Arvodet för biträdande vid muntlig förhandling i domstol är 303 euro, om förhandlingen inklusive resor räcker högst tre timmar. Vid behandling av tvångsmedelsärenden och besvärärenden enligt 7 kap. 1 § lagen om verkställighet av straff är arvodet dock 168 euro, om behandlingen inklusive resor räcker högst två timmar, och vid ny behandling av tvångsmedelsärenden och ärenden enligt 5 a kap 4 § 3 mom. tvångsmedelslagen, och behandling av ärenden som gäller tagande i förvar enligt 48 § utlämningslagen (378/1991) samt behandling av utlämningsärenden enligt lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) är arvodet 84 euro, om behandlingen inklusive resor räcker högst en timme.

6 §

Arvodena betalas för hela timmar så att den sammanlagda tiden som använts för åtgärderna och restiden avrundas till närmaste hela timmar.

16 §

Biträdets arvoden fastställs i enlighet med 2—5 §. När begäran om arvode bygger på tidsanvändning i enlighet med 6 § 1 mom. och arvodet bestäms på basis av tidsanvändning, skall domstolen eller det ledande offentliga

rättsbiträdet i domen eller beslutet fastställa det skäligen timantal som behövs för att sköta saken.

Separat skall också fastställas det belopp som utgör kostnadsersättning samt med mervärdeskattebelopp som skall betalas till biträdet. Om förskott har betalats skall detta beaktas som ett avdrag.

När rättshjälp har beviljats för en rättskyddsförsäkrings självriskandel, tillämpas 2—10 § i denna lag inte som faktureringsgrund, utan bitrådets faktura eller utredning om rättegångskostnaderna bedöms på basis av de allmänna bestämmelserna om rättegångskostnader och den ersättning som av statens medel skall betalas till biträdet fastställs i enlighet med försäkringsbolagets beslut.

När rättshjälp har beviljats för de rätte-

gångskostnader som överstiger maximiersättningen enligt försäkringsavtalet, tillämpas arvodesgrunderna enligt denna förordning.

19 §

I samband med betalning kontrolleras betalningsmottagarens skatteregisteruppgifter via företagsdatasystemets offentliga informationstjänst.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2004.

Förordningen tillämpas på arvoden och kostnadsersättningar för vilka en faktura företes för domstolen eller rättshjälpsbyrån efter att förordningen har trätt i kraft.

Helsingfors den 22 januari 2004

Minister *Leena Luhtanen*

Regeringssekreterare Merja Muilu

Nr 32

Statsrådets förordning
om ändring av statsrådets förordning om gränsbevakningsväsendet

Given i Helsingfors den 22 januari 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från inrikesministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 2 mars 2000 om gränsbevakningsväsendet (269/2000) 26 § 4 mom. samt *ändras* 3, 6, 9, 10, 16-20 samt 25 och 30 §, av dessa lagrum 3 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 462/2002, 6 § 1 mom. sådant det lyder i nämnda förordning 462/2002 samt 16 § sådan den lyder delvis ändrad i förordning 496/2000, som följer:

3 §

Gränsbevakningsväsendets sammansättning

Till gränsbevakningsväsendet hör under chefen för gränsbevakningsväsendet följande förvaltningsenheter

- 1) staben för gränsbevakningsväsendet,
- 2) Sydöstra Finlands gränsbevakningssektion,
- 3) Nordkarelsens gränsbevakningssektion,
- 4) Kajanalands gränsbevakningssektion,
- 5) Lapplands gränsbevakningssektion,
- 6) Finska vikens sjöbevakningssektion,
- 7) Västra Finlands sjöbevakningssektion,
- 8) gräns- och sjöbevakningsskolan, samt
- 9) bevakningsflygdivisionen.

Gränsbevakningssektionerna, sjöbevakningssektionerna, bevakningsflygdivisionen samt gräns- och sjöbevakningsskolan verkar under staben för gränsbevakningsväsendet.

Till staben för gränsbevakningsväsendet hör biträdande chefen för gränsbevakningsväsendet, en personalavdelning, en juridisk avdelning, en gräns- och sjöavdelning, en teknisk avdelning samt en planerings- och ekonomienhet. Vid den juridiska avdelningen

finns en administrativ byrå. Chefen för gränsbevakningsväsendet bestämmer om den närmare sammansättningen av staben för gränsbevakningsväsendet och av övriga förvaltningsenheter inom gränsbevakningsväsendet.

6 §

Behörighet för vissa tjänstemän vid staben för gränsbevakningsväsendet

Avdelningschefen vid juridiska avdelningen och byråchefen vid administrativa byrån vid staben för gränsbevakningsväsendet har rätt att i ärenden som avses i 4 § 2 mom. utan särskilt förordnande bevaka statens rätt och fördel i domstolar och inför andra myndigheter samt vid förrättningar och att i dessa ärenden företräda gränsbevakningsväsendet. Överinspektören vid personalavdelningen vid staben för gränsbevakningsväsendet har rätt att i ärenden som gäller tjänstgöringsförhållanden utan särskilt förordnande bevaka statens rätt och fördel i domstolar och inför andra myndigheter samt vid förrättningar samt att i dessa ärenden företräda gränsbevakningsväsendet.

Den tjänsteman som har förordnats till uppgiften som avdelningschef för gräns- och sjöavdelningen vid staben för gränsbevakningsväsendet har rätt att avgöra ärenden som avses i 4 § 3 mom. och som gäller personers inresa eller utresa via något annat ställe än ett gränsövergångsställe som är öppet.

9 §

Utbildning av officerare

Lägre högskoleexamen för officer (kandidatexamen i militärvetenskaper), högre högskoleexamen för officer (magisterexamen i militärvetenskaper) och generalstabsofficersexamen avläggs vid försvarsmakten. Undervisning för dessa examina kan även ges vid gräns- och sjöbevakningsskolan.

10 §

Utbildning som ges vid gräns- och sjöbevakningsskolan

Vid gräns- och sjöbevakningsskolan

1) genomgås en sådan grundkurs som är behörighetsvillkor för tjänst som sjöbevakare och gränsbevakare samt en sådan fortsättningskurs som är behörighetsvillkor för tjänst som översjöbevakare och övergränsbevakare,

2) ges av chefen för gränsbevakningsväsendet föreskriven vidareutbildning som är behörighetsvillkor för äldre institutofficer,

3) ges undervisning för lägre högskoleexamen för officer, högre högskoleexamen för officer och generalstabsofficersexamen samt vidareutbildning som är behörighetsvillkor för officerstjänst,

4) genomgås en gränsbevakningskurs samt

5) ges fortbildning och specialutbildning som krävs för gränsbevakningsväsendets verksamhet samt genomgås en ledningskurs för sjöräddningsverksamheten. Sådan utbildning kan också ges personer som inte är anställda vid gränsbevakningsväsendet.

Undervisning inom en kurs som avläggs vid gräns- och sjöbevakningsskolan kan också ges någon annanstans än vid gräns- och sjöbevakningsskolan.

16 §

Tjänster och tjänsteförhållande

Vid gränsbevakningsväsendet finns

1) militära tjänster för officer, till vilka hör tjänsterna som chef för gränsbevakningsväsendet, biträdande chef för gränsbevakningsväsendet, generalmajor och konteramiral, överste och kommodor, stabsofficer och yngre officer,

2) militära tjänster för specialofficer, till vilka hör tjänsterna som militäringenjör, militäröverstekniker och militärtekniker,

3) militära tjänster för institutofficer, till vilka hör tjänsterna som yngre och äldre institutingenjör,

4) militära tjänster för sjö- och gränsbevakare, till vilka hör tjänsterna som äldre sjöbevakare, äldre och yngre gränsbevakare samt översjöbevakare och övergränsbevakare,

5) civila tjänster.

I fråga om inrättande, ändring och indragning av tjänsterna som chef för gränsbevakningsväsendet, biträdande chef för gränsbevakningsväsendet samt generalmajor och konteramiral bestäms särskilt.

Chefen för gränsbevakningsväsendet beslutar om inrättande, ändring och indragning av andra tjänster vid gränsbevakningsväsendet än de som avses i 2 mom. samt om placeringen av tjänster inom förvaltningsenheterna, med undantag av de tjänster som avses i 22 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Chefen för gränsbevakningsväsendet bestämmer om de förutsättningar under vilka en person kan utnämnas till tjänsteman i ett tjänsteförhållande för viss tid vid gränsbevakningsväsendet.

17 §

Allmänna behörighetsvillkor

Av den som utnämns till en tjänst vid gränsbevakningsväsendet krävs att han är finsk medborgare och att han uppfyller de allmänna behörighetsvillkor för statstjänst som anges i 6 och 8 § statstjänstemannalagen (750/1994). Dessutom skall han ha oklanderliga levnadsvanor och vara pålitlig.

Av dem som utnämns till en militär tjänst

krävs dessutom att de har fullgjort sin värnplikt i vapentjänst i aktiv trupp eller frivillig militärtjänst för kvinnor samt att de till sin hälsa och fysiska kondition är lämpliga för tjänsten.

Vad som i 2 mom. bestäms om fullgörandet av värnplikt gäller inte den som med stöd av 12 § 1 mom. självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har rätt att i stället för att fullgöra värnplikt tjänstgöra på motsvarande sätt vid lots- och fyrinrättningen eller inom annan civilförvaltning. Med avvikelse från vad som bestäms i 2 mom. gäller kravet på fullgörande av frivillig militärtjänst för kvinnor inte personer som enligt 6 § självstyrelselagen för Åland har åländsk hembygdsrätt.

18 §

Behörighetsvillkor för officerstjänst

Särskilt behörighetsvillkor för tjänst som yngre officer är officersexamen eller högre högskoleexamen för officer.

Särskilt behörighetsvillkor för tjänst som stabsofficer är förutom den examen som fordras för tjänst som yngre officer vidareutbildning som föreskrivs av chefen för gränsbevakningsväsendet.

Behörighetsvillkor för tjänst som överste och kommodor fordras, förutom den examen som krävs för tjänst som yngre officer, en examen för generalstabsofficer och erfarenhet av tjänstgöring vid minst två förvaltningsenheter inom gränsbevakningsväsendet. För tjänst som chef och biträdande chef för gränsbevakningsväsendet samt generalmajor och konteramiral fordras, förutom vad som föreskrivs ovan, i praktiken visad god ledarförmåga och erfarenhet av ledarskap i en uppgift som chef för en förvaltningsenhet inom gränsbevakningsväsendet eller som avdelningschef vid staben för gränsbevakningsväsendet.

19 §

Behörighetsvillkor för specialofficerstjänst

Särskilda behörighetsvillkor för specialofficerstjänst är

- 1) för tjänst som militärövertekniker och

militärtekniker tekniker- eller datanomexamen eller av gränsbevakningsväsendet eller försvarsmakten meddelad inspektörs-, tekniker- eller telekommunikationsutbildning och minst reservunderofficersutbildning, och

2) för tjänst som militäringenjör diplomingenjör- eller ingenjörsexamen och reservofficersutbildning.

20 §

Behörighetsvillkor för institutofficerstjänst

Särskilda behörighetsvillkor för institutofficerstjänst är

1) för tjänst som yngre institutofficer institutofficersexamen avlagd vid gräns- och sjöbevakningsskolan eller försvarsmakten eller lägre tjänsteexamen för befattningsofficer och

2) för tjänst som äldre institutofficer institutofficersexamen avlagd vid gräns- och sjöbevakningsskolan eller försvarsmakten eller högre tjänsteexamen för befattningsofficer samt vidareutbildning som föreskrivs av chefen för gränsbevakningsväsendet.

25 §

Förordnande till uppgift

En tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet förordnas till sin uppgift av den utnämmande myndigheten.

Den som utnämnts till tjänst som överste, kommodor och befattningsofficer förordnas till sin uppgift av chefen för gränsbevakningsväsendet.

Den som utnämnts till tjänst som yngre officer förordnas till sin uppgift vid en förvaltningsenhet av chefen för förvaltningsenheten.

En tjänsteman som har förordnats till en uppgift som förutsätter flygarutbildning kan förordnas till en annan uppgift än en sådan som förutsätter flygarutbildning endast med samtycke av tjänstemannen i fråga.

30 §

Avgångsålder

Avgångsåldern för en tjänsteman i militär tjänst är

1) 63 år för chefen för gränsbevakningsväsendet,

2) 60 år för biträdande chefen för gränsbevakningsväsendet, generalmajor och konteramiral samt för överste och kommodor,

3) 55 år för andra officerare än de som avses i 1 och 2 punkten samt för institutoficer, militäringenjör, militärövertekniker och militärtekniker, samt

4) 55 år för sjöbevakare och gränsbevakare. Avgångsåldern för yngre officer, stabsof-

ficer och institutoficer som tjänstgör i uppgift som förutsätter flygarutbildning är 45 år.

Avgångsåldern för en tjänsteman i civil tjänst är 65 år.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2004.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 22 januari 2004

Region- och kommunminister *Hannes Manninen*

Lagstiftningsråd Tomi Vuori

Nr 33

**Statsrådets förordning
om upphävande av 12 § tullförordningen**

Given i Helsingfors den 22 januari 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning av finansministeriet, föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna förordning upphävs 12 § tullförordningen den 31 december 1994 (1543/1994).	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004.

Helsingfors den 22 januari 2004

Finansminister *Antti Kalliomäki*

Överinspektör Jukka M. Kekkonen

Nr 34

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om forskningscentralen för de inhemska språken**

Given i Helsingfors den 22 januari 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, *upphävs* i förordningen den 17 december 1993 om forskningscentralen för de inhemska språken (1213/1993) 3 och 4 § och 13 § 2 mom., samt *ändras* 2 § och mellanrubriken före den, 5 § 4 mom. samt 7, 9 och 11 §, av dessa lagrum 2 och 9 § sådana de lyder i förordning 758/1996 och 7 § sådan den lyder i förordning 141/2000, som följer:

Forskningscentralens delegation

2 §

Forskningscentralen har en delegation som stöder dess verksamhet, behandlar riktlinjerna för verksamheten och dess utveckling, tar initiativ som gäller verksamheten och främjar forskningscentralens samarbete med olika intressentgrupper.

Delegationen tillsätts av forskningscentralen, som även utfärdar närmare bestämmelser om delegationens verksamhet. Åtminstone en av medlemmarna i delegationen skall företräda forskningscentralens personal.

5 §

Vid förhinder för direktören fungerar en tjänsteman förordnad av direktören som dennes ställföreträdare.

7 §

Direktören för forskningscentralen utses av undervisningsministeriet. Om utnämning till direktör i tjänsteförhållande för viss tid med stöd av 9 § 1 mom. statstjänstemannalagen (750/94) beslutar undervisningsministeriet.

Beslut om utnämning eller anställning av övrig personal vid forskningscentralen fattas av direktören.

9 §

Sakkunnigorgan inom forskningscentralen är finska, svenska och samiska språknämnden samt språknämnderna för teckenspråk och romani. Till varje nämnd kallar direktören, efter att ha hört forskningscentralens delegation, för tre år åt gången minst fyra och högst sju medlemmar, av vilka en hör till forskningscentralens anställda. Direktören utser ordförande och vice ordförande för nämnderna bland dessas medlemmar.

Nämnderna har som uppgift att inom respektive språk fatta beslut om språkliga rekommendationer av principiell eller allmän betydelse.

Närmare bestämmelser om nämndernas verksamhet ges i arbetsordningen.

11 §

Närmare bestämmelser om forskningscentralens verksamhet och organisation samt om hur ärenden skall handläggas och avgöras

meddelas av forskningscentralens direktör i
arbetsordningen. _____

Denna förordning träder i kraft den 1
februari 2004.

Helsingfors den 22 januari 2004

Undervisningsminister *Tuula Haatainen*

Åtgärder som verkställigheten av förord-
ningen förutsätter får vidtas innan förord-
ningen träder i kraft.

Högskoleråd Juhani Hakkarainen

Nr 35

Statsrådets förordning**om statsunderstöd för höjande av utbildningsnivån hos vuxna**

Given i Helsingfors den 22 januari 2004

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från undervisningsministeriet, föreskrivs med stöd av 8 § statsunderstödslagen av den 27 juli 2001 (688/2001):

1 §

Tillämpningsområde och syfte

Denna förordning tillämpas när statsunderstöd under moment 29.69.34 i statsbudgeten för 2003 och 2004 beviljas för höjande av utbildningsnivån hos vuxna.

Understöd beviljas i syfte att förbättra möjligheterna för vuxna som avlagt examen på högst grundnivå att kvarstå i arbetslivet och att förbättra deras karriärutveckling, lindra arbetskraftunderskottet till följd av att de stora åldersklasserna går i pension samt påverka sysselsättningsnivån.

2 §

Verksamhet som understöds

Understöd kan beviljas för

1) ordnande av utbildning som syftar till en yrkesinriktad grundexamen, yrkesexamen eller specialyrkesexamen eller prov för ett nationellt eller europeiskt datakörkort samt examenstillfällen för dessa (*utbildning och examenstillfällen*),

2) studier som förbättrar studiefärdigheterna, studier i språk och matematisk-naturvetenskapliga ämnen, studiehandledning, åtgärder för att individualisera studierna och andra åtgärder som stöder studierna (*studiestödjande åtgärder*),

3) uppsökande verksamhet, information

och rådgivning samt andra åtgärder genom vilka ansökning till studier främjas (*ansökningsfrämjande åtgärder*).

Med understöd för studiestödjande åtgärder kan även understödas studier inom sådan utbildning som finansieras enligt lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (635/1998) och som syftar till en yrkesinriktad examen, fullgörande av lärokursen för den grundläggande utbildningen eller slutförande av tidigare avbrutna gymnasiestudier.

Understödet skall inriktas så att de åtgärder som vidtas med hjälp av stödet i regel gäller personer i arbete.

Understöd kan inom ramen för statsbudgeten beviljas för verksamhet som slutar senast 2009.

3 §

Förutsättningar för deltagande i verksamhet som understöds

De utbildningar, examenstillfällen och studiestödjande åtgärder som finansieras med understödet är avsedda för personer som är i åldern 30—59 år det år utbildningen inleds och som inte har avlagt någon examen efter grundnivå. Understödet för studiestödjande åtgärder i utbildning som syftar till att deltagarna fullgör lärokursen för den grundläggande utbildningen är dock avsett för

personer som är i åldern 25—59 år det år utbildningen inleds.

Besluten om huruvida förutsättningarna enligt 1 mom. är uppfylla fattas av understödstagaren eller den i 4 § 2 mom. avsedda aktören i ett regionalt projekt. För beslutet skall beslutsfattaren av den som söker till verksamheten begära en utredning över sökandens fullgjorda utbildningar och examina. Undervisningsministeriet kan utfärda preciserande anvisningar om när en person anses ha avlagt examen efter grundnivå.

4 §

Understödstagare

Understöd kan beviljas kommuner, samkommuner eller registrerade sammanslutningar eller stiftelser som har sådant tillstånd att ordna utbildning som avses i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998), lagen om yrkesutbildning (630/1998), gymnasielagen (629/1998) eller lagen om grundläggande utbildning (628/1998) eller att vara huvudman för en läroanstalt enligt lagen om fritt bildningsarbete (632/1998), samt kommuner eller samkommuner som anordnare av grundläggande utbildning. För ansökningsfrämjande åtgärder kan understöd beviljas även till registrerade arbetslivsorganisationer och medborgarorganisationer.

I första hand beviljas understöd för sådana gemensamma regionala projekt som ordnas av aktörer som avses i 1 mom. och där det ordnas såväl ansökningsfrämjande åtgärder, utbildning och examina som studiestödjande åtgärder. För regionala projekt beviljas understöd för sökande som har sådant tillstånd att ordna utbildning som avses i lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning eller lagen om yrkesutbildning och som har träffat överenskommelse om nödvändigt samarbete med andra aktörer.

5 §

Förutsättningar för beviljande som ansluter sig till understödets kompletterande karaktär i fråga om statsandelsfinansieringen

Understöd kan beviljas för ordnande av

utbildning som syftar till yrkesinriktad grundexamen samt examenstillfällen, om sökanden i sin plan i ansökan visar att grundläggande yrkesutbildning kommer att ordnas med hjälp av statsandelsfinansiering för minst det antal studerande som undervisningsministeriet lagt till grund för den statsandelsfinansiering som beviljats för grundläggande yrkesutbildning enligt 45 § 1 mom. lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet.

Understöd kan beviljas för ordnande av utbildning som syftar till yrkesexamen eller specialyrkesexamen samt examenstillfällen, om sökanden i sin plan i ansökan visar att yrkesinriktad tilläggsutbildning som syftar till yrkesexamen eller specialyrkesexamen kommer att ordnas med hjälp av statsandelsfinansiering för minst det antal studerandeårsverken som undervisningsministeriet lagt till grund för den statsandelsfinansiering som beviljats enligt 45 § 1 mom. lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet för yrkesinriktad tilläggsutbildning i fråga om utbildning som syftar till yrkesexamen eller specialyrkesexamen.

Understöd kan beviljas för ordnande av utbildning som syftar till yrkesexamen eller specialyrkesexamen samt examenstillfällen i form av läroavtalsutbildning, om sökanden i sin plan i ansökan visar att yrkesinriktad tilläggsutbildning i form av läroavtalsutbildning kommer att ordnas för minst det antal studerande som undervisningsministeriet i sitt beslut om det årliga maximiantalet läroavtal har dimensionerat enligt 6 § lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning.

I regionala projekt skall den sökande visa att de utbildningsanordnare som är delaktiga i projektet och som avser att ordna verksamhet enligt 1—3 mom. finansierad med understöd, uppfyller villkoren för att understöd skall beviljas.

6 §

Samarbete med arbetslivet

Samordningen av de åtgärder som syftar till att höja utbildningsnivån hos vuxna samordnas av en av undervisningsministeriet tillsatta styrgrupp på riksnivå, där arbetslivsorganisationerna är representerade.

Som samarbetsorgan för länsstyrelserna och arbetskrafts- och näringscentralerna fungerar de förutsägelse- och anskaffningskommissioner som avses i 15 a § förordningen om arbetskrafts- och näringscentraler (93/1997), om inte länsstyrelserna och arbetskrafts- och näringscentralerna har kommit överens om andra samarbetsorgan.

Understödstagarna skall i genomförandet av verksamheten på enskilda arbetsplatser åläggas att samarbeta med arbetsgivaren och arbetstagarna.

7 §

Ansökan om, beviljande och utbetalning av understöd

Understöd söks hos länsstyrelsen.

Understöden beviljas och utbetalas av länsstyrelsen.

Helsingfors den 22 januari 2004

Undervisningsminister *Tuula Haatainen*

8 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelser

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2004.

Genom denna förordning upphävs statsrådets förordning av den 23 januari 2003 om statsunderstöd för höjande av utbildningsnivån hos vuxna (41/2003).

På understöd som beviljats före ikraftträdandet av denna förordning tillämpas de bestämmelser om understöd som gällde när denna förordning trädde i kraft. På utbildningar, examenstillfällen och studiestödjande åtgärder som inleds efter det att förordningen trätt i kraft tillämpas dock bestämmelserna i 3 § om förutsättningar för deltagande i verksamhet som understöds.

Undervisningsråd Jorma Ahola

Nr 36

Handels- och industriministeriets förordning**om grunderna för den ersättning som år 2004 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster**

Given i Helsingfors den 21 januari 2004

I enlighet med handels- och industriministeriets beslut föreskrivs med stöd av 4 § lagen den 4 augusti 2000 om ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning (713/2000):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om den grund- ersättning, tilläggsersättning och ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet som av statens medel skall betalas till en producent av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster, vilken har ingått avtal med länsstyrelsen, för ändamåls- enlig produktion av dessa tjänster samt om grunderna för dessa ersättningar.

De kostnader som förorsakas av att eko- nomiska rådgivningstjänster och skuldrådgiv- ningstjänster produceras ersätts inom grän- serna för det anslag som har reserverats för detta syfte i statsbudgeten för 2004.

2 §

Utbetalning av ersättningar

Konsumentverket betalar ut ersättning till en kommun som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivnings- tjänster. Till en annan tjänsteproducent beta- las ersättningen av länsstyrelsen.

Grundersättningen och ersättningen i an- slutning till skuldförlikningsprogrammet be-

talas ut före utgången av mars månad. Tilläggsersättningen betalas ut i enlighet med länsstyrelsens beslut i en eller två rater antingen före utgången av mars månad eller före utgången av september månad.

För fördelningen av anslaget tillställer länsstyrelsen Konsumentverket senast den 13 februari uppgifterna för den rat som skall betalas ut i mars och senast den 13 augusti uppgifterna för den rat som skall betalas ut i september.

3 §

Grundersättning

Den grundersättning som skall betalas för produktion av ekonomiska rådgiv- ningstjänster och skuldrådgivningstjänster är 0,73 euro per år och invånare i verksamhets- området.

Som invånarantal beaktas kommunens in- vånarantal enligt 18 § befolkningsdatalagen (507/1993) vid ingången av det år som föregår det år då grundersättningen betalas ut.

4 §

Tilläggsersättning

Som tilläggsersättning allokeras 510 405

Nr 36

euro fördelade mellan länen i proportion till deras invånarantal enligt 3 § 2 mom.

En tjänsteproducent kan betalas tilläggsersättning utgående från länsstyrelsens behovsprövning, ifall detta förutsätts för att tillgången på tjänster skall kunna garanteras. Grunder för tilläggsersättningen är främst rådgivningsområdets omfattning och de specifika kostnader som förorsakas av de ärenden gällande ekonomisk rådgivning och skuldrådgivning som är anhängiga.

5 §

Ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet

Som ersättning i anslutning till skuldförlikningsprogrammet allokteras 1 374 000 euro fördelade mellan länen i proportion till deras invånarantal enligt 3 § 2 mom.

En tjänsteproducent kan betalas ersättning utgående från länsstyrelsens behovsprövning dock under förutsättning att tjänsteproducenten använder ersättningen till förstärkning av personalresurserna och täckande av skäliga allmänna kostnader.

Helsingfors den 21 januari 2004

Minister *Paula Lehtomäki*

6 §

Återkrav

De ersättningar som har betalats till en kommun för produktion av ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster återkrävs av Konsumentverket på basis av länsstyrelsens beslut. De ersättningar som har betalats till en annan tjänsteproducent återkrävs av länsstyrelsen.

7 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 27 januari 2004.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning om grunderna för den ersättning som år 2003 skall betalas till den som producerar ekonomiska rådgivningstjänster och skuldrådgivningstjänster (16/2003).

Överinspektör Ulla Karhu